கலைஞரும் நானும்

49

“கலைஞர் குறித்துச் சொல்கிறபோது அவரது துணிச்சலும், உடனடி எதிர்வினையும், நாட்டுக்கு நல்லது எனில், எதையும் தள்ளிப்போடக்கூடாது என்கிற வேகமும் என் நினைவுக்கு வரும்” எனப் பகிர்கிறார் சொற்பொழிவாளர் புலவர் இரெ. சண்முகவடிவேல்.

■ புலவர் **இரெ. சண்முகவடிவேல்,** சொற்பொழிவாளர்

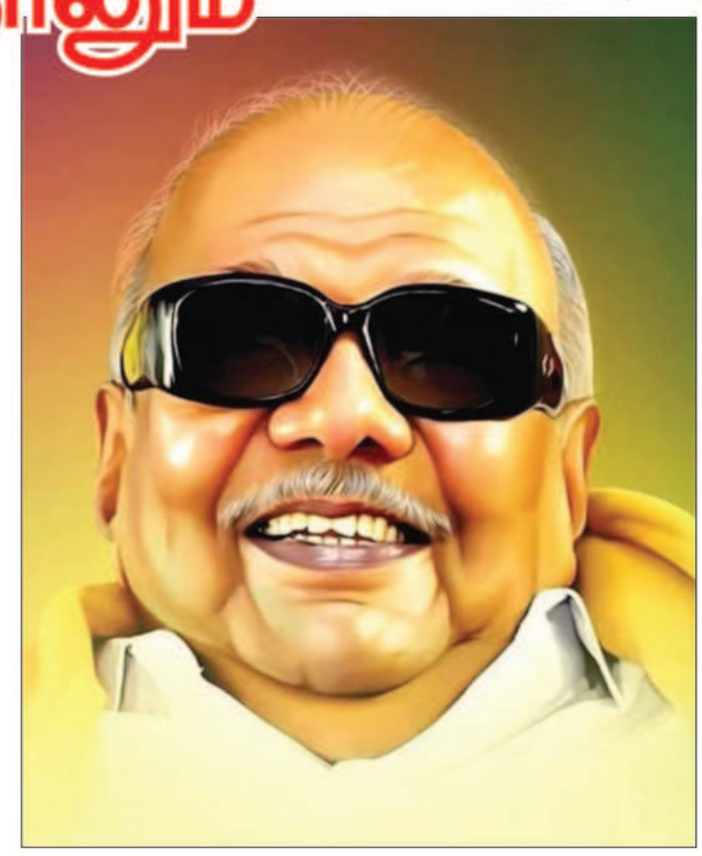

“இந்தி படித்திருந்தால் குமாஸ்தா ஆகியிருப்பேன் என்றார்!”

“முத்தமிழறிஞர் கலைஞரை அறியாதவர் தெரியாதவர் யார் இருக்க முடியும். நான் அவரை என் சிறு வயதில் இருந்தே அறிவேன். ஆனால், நேரில் அறிந்து பழகினேனா என்றால் குறைவுதான். அந்தக் குறைவான அனுபவத்திலும், நிறைவான அன்பை, உணர்வை அளித்தவர் கலைஞர் அவர்கள்.

நான் பள்ளிக்கூடம் படிக்கும் காலங்களில் என் மேடைப் பேச்சுக்குத் துணை நின்றது கலைஞரின் வசனங்கள்தான். அவருடைய ‘சாக்ரடீஸ்’ வசனம், ‘பராசக்தி’ நீதிமன்ற வசனங்களை மனப்பாடம் செய்து, நண்பர்களிடம் எடுத்து விடுவேன்.

காய்ந்த இட்லிகள்

ஹனிபா அண்ணன் கட்சிக் கூட்டங்களுக்கு என்னை அழைத்துச் செல்லும் வழக்கம் கொண்டவர். 1956-ஆம் ஆண்டு திருவாரூர் சந்தைப்பேட்டையில் தி.மு.கழகப் பொதுக்கூட்டம். அதில் கலைஞர் பேசுகிறார் என்றதும், எனது சொந்த ஊரான நாகூரில் இருந்து, ஹனிபா அண்ணனுடன் அந்தக் கூட்டத்துக்குப் போனேன்.

அந்தக் கூட்டத்தில் சிவாஜி கணேசன், எம்.ஜி.ஆர், எஸ்.எஸ்.ஆர் என மூன்று பேரிடமும் கலைஞர் எங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்.

அந்தக் கூட்டத்தில்தான் கலைஞரையும் நான் முதன்முதலில் பார்த்தேன். கூட்டம் முடிந்து, இரவு 11 மணி வாக்கில் பக்கத்தில் கருணை ஜமால் அவர்களின் அச்சகத்தில் உணவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அவர் முன்பே வாங்கி வைத்திருந்த இட்லி காய்ந்து விட்டிருந்தது. அதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல் சாப்பிட்டுவிட்டு பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது ஹனிபா அண்ணன் பேசுகையில், ‘தம்பி வடிவேலை, ஊர்ல இருந்து அழைத்து வந்தேன்’ என அறிமுகம் செய்தார்’. பள்ளி வயது சிறுவனுக்கு, பிரபலமாக வளர்ந்த தலைவர்களோடு நின்று, அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்பது என்பது எவ்வளவு பெரிய வாய்ப்பு. அது எனக்கு வாழ்க்கை முழுக்க நினைத்துப் பார்க்ககூடிய அனுபவமாகக் கிடைத்தது.

நன்றியுரை முடியும் வரை நின்றவர்

அதன் பின்னர், கலைஞர் முதன்முறையாக முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று திருவாரூர் வந்திருந்த சமயத்தில் பார்த்தேன். அப்போதுதான் ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கி இருந்தேன். மேடைகளிலும் அறிமுகமாகி இருந்தேன்.

திருவாரூர் முக்கியப் பிரமுகர்களை அழைத்திருந்த கலைஞர், ’இந்த ஊருக்கு உடனடியாக என்ன எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?’ எனக் கேட்டார். அந்த நிகழ்வில் நானும் இருந்தேன். எல்லோருமே ஒரு கல்லூரி வேண்டும் எனக் கோரிக்கை வைத்தனர். உடனடியாகப் பொருத்தமான இடத்தை முடிவு செய்து, அந்த இடத்துக்குச் சொந்தமான ஆதீனத்திடம் பேசி ஏற்பாடு செய்து விட்டார். கல்லூரி தொடங்குவதற்கான பொறுப்புகளையும் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் புறப்பட்டார். அவரது வேகம், பிரமிப்பை ஏற்படுத்தியது. அப்படித்தான் திருவாரூருக்கு கல்லூரி வந்தது.

அதன் பின்னர், அவரது 75-வது வயதில் பவழவிழாவை திருவாரூரில் பொதுமக்கள் இணைந்து நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவில் நானும் இடம்பெற்றேன். அந்த நிகழ்ச்சிக்கு கலைஞர் வந்திருந்தார். பலரும் வாழ்த்துரை வழங்கிய நிலையில், கலைஞர் பேசி முடித்ததும் கூட்டம் கலையத் தொடங்கியது.

இறுதியாக, என்னை நன்றியுரை பேச அழைத்தனர். கலைஞர் மேடையில் இருந்து இறங்க ஆயத்தமான நேரத்தில், நான் பேசத் தொடங்கினேன். எனது பேச்சின் தொடக்கத்தைக் கேட்டு ஒருநொடி நின்றவர், மீண்டும் மேடையில் ஏறி, பேசிக்கொண்டிருந்த என் பின்னால் வந்து நின்று கொண்டார்.

> **ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அந்த மனநிலையில் பேசாமல், தன் பெயரைச் சொல்லி பேசியதை கற்பனை செய்தும் பார்க்க முடியவில்லை. அவர்தான் கலைஞர்.**

நான் பேசி முடித்ததும், என் கையைப் பிடித்தவர் ‘ஏன் நீங்க முன்னரே கால் மணி நேரம் பேசி இருந்திருக்கலாமே’ என்றார். “அய்யா , இந்த வாய்ப்புதான் எனக்குக் கொடுத்தாங்க” என்றேன். அதற்கு அவர் ’அப்படித்தான் நடக்கும்’ எனக் கூறினார். என்ன நடந்திருக்கும் என ஊகித்து, அதைப் புரிந்து கொண்டார் என்பதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். இறங்கிய தோதில் போனவர், மீண்டும் எனது பேச்சைக் கேட்பதற்காக ஏறியதில் எனக்கு மிகுந்த உவகை அளித்தது.

இந்தி ஆசிரியருக்கு மரியாதை

‘கலைஞரின் புகழுக்குக் காரணம் எழுத்தாற்றலா? பேச்சாற்றலா?’ என்கிற தலைப்பில் வள்ளுவர் கோட்டத்தில் ஒரு பட்டிமன்றம். பேராசிரியர் நமச்சிவாயம் நடுவராக இருந்தார். நானும் கலந்து கொண்டேன். கலைஞர் அப்போது முதலமைச்சராக இருந்தார். அரங்கில் கலைஞர், பேராசிரியர் என எல்லோரும் எதிரே அமர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். நிகழ்ச்சியில், என்னை அறிமுகம் செய்கையில், ‘இவர் திருவாரூர்காரர்’ என நமச்சிவாயம் குறிப்பிட்டார். நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் கலைஞரிடம் சொல்லிவிட்டு, செல்வதற்காகச் சென்றபோது, என்னைத் தனியே அழைத்தவர் ‘திருவாரூர் என்றார்களே, என்ன செய்துகிட்டு இருக்கீங்க’ எனக் கேட்டார்.

“அய்யா, நீங்க படிச்ச பள்ளிக்கூடத்தில் நான் வாத்தியார் வேலை பார்த்தேன்” என்றேன். அவர் படித்த திருவாரூர் பள்ளியில் நான் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியதை அப்படிக் குறிப்பிட்டேன். அவர் உடனே “கொஞ்சம் முன்னாடியே நீங்க வந்திருந்தீங்க என்றால், நான் உங்களிடம் படித்திருப்பேனே” என அந்த இடத்தைக் கலகலப்பாக்கினார்.

அந்தந்த பொழுதுகளில் அவர் கையாளும் மொழி ஆளுமைக்கு இணையாக வேறு யாரையுமே சொல்ல முடியாது. அவரது நண்பர் தென்னவன் எனக்கு மிகவும் நெருக்கம். அடிக்கடி சந்திக்கின்ற நட்பு. அவர் கலைஞர் குறித்துப் பகிர்ந்து கொள்கின்ற சம்பவங்கள் அனைத்தும் அவர் அடைந்த உயரத்தைப் பறைசாற்றுவதாக இருக்கும். திருவாரூர் வருகையில், அவர் தனது பல நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலிருந்து அவற்றைக் கவனிக்க முடியும்.

ஒருமுறை, திருவாரூரில் ஆசிரியர்கள் கூட்டணி மாநாடு நடைபெற்றுள்ளது. முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்கிறார். அந்த நிகழ்ச்சியில் அவருக்குப் பாடம் நடத்திய ஆசிரியர் சேதுராம அய்யர் ‘வரவில்லை. அது குறித்து விசாரித்தவரிடம், அவர் ஓய்வுபெற்று விட்டதால் வரவில்லை என்று கூறி இருக்கின்றனர். ஓய்வுபெற்றால், கூப்பிட்டு மரியாதை செய்ய மாட்டீங்களா எனக் கேட்டதுடன், அந்த நிகழ்ச்சியை முடித்துக் கொண்டு சேது ராம அய்யர் வீட்டுக்கு நேரடியாகவே கலைஞர் சென்றுள்ளார்.

அங்கு சென்று, அவர்கள் வீட்டின் நிலைமையைக் கேட்டு அவர்களுக்கு வேண்டியதைக் செய்து கொடுத்துள்ளார். தனக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர், நல்லது கெட்டதுகளைச் செய்தவர் என நினைவில் வைத்திருந்து வீடு தேடி சென்று உதவிய மாண்புக்கு என்ன பெயர் வைக்க முடியும்.

அதுபோல கலைஞருக்கு இந்தி பண்டிட் ஆக இருந்த சீனிவாச அய்யர், ‘நீ இந்தி படித்திருந்தால் டெல்லியிலும் சாதித்திருப்பாய் என அவர் வீட்டு நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கு அழைத்திருந்த போது’ கூறுகிறார். அதற்குக் கலைஞர், ’உங்க பேச்சை நான் கேட்காமல் இருந்ததால்தான் முதலமைச்சர் ஆனேன். படித்திருந்தால் ஏதோ ஒரு குமாஸ்தா வேலையில் இருந்திருப்பேன்’ என டைமிங் வசனம் பேசினார். அதையெல்லாம் கேட்கிறபோது, ‘அவர் நிகழ்வுகளைக் கையாளும் விதம்’ வியப்பாக இருக்கும்.

பதவியைச் சொல்லாத பாங்கு

திருவாரூரில் அவரிடம் ஈடுபாடு கொண்டவர் கண்ணன், ‘ஸ்டார் போட்டோ ஸ்டூடியோ என்கிற ஸ்டூடியோ நடத்தி வந்தார். ஒருநாள் அவர் கடையில் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். அப்போது போன் வந்தது, கண்ணன் உள் அறையில் இருந்ததால், நான் எடுக்கிறேன். ‘நான் கருணாநதி பேசுறேன்யா’ என்றார்.

யார் எனத் தெரியாமல் கேட்டபோது,,‘ திரும்பவும் நான்தான்யா கருணாநிதி பேசுறேன், கண்ணன் இல்லையா’ என்றார். பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்ட் கூட பதவியைச் சொல்லி பேசும் காலத்தில், ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அந்த மனநிலையில் பேசாமல், தன் பெயரைச் சொல்லி பேசியதை கற்பனை செய்தும் பார்க்க முடியவில்லை. அவர்தான் கலைஞர்.

...பகிர்வார்கள்

மகளிர் பார்வையில் ஆசிரியர்!

தந்தை பெரியார், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர், பேராசிரியர் க.அன்பழகன் என 90 வயதைக் கடந்த திராவிட இயக்கத் தலைவர்கள் வரிசையில், இணைந்திருக்கிறார் திராவிடர் கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் கி.வீரமணி அவர்கள். முதுமைக்கு ஓய்வு கொடுத்துவிட்டு, தந்தை பெரியார் காட்டிய வழியில் தளராமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தகைசால் தமிழரின், 91-வது பிறந்த நாளை யொட்டி, ‘பகுத்தறிவுப் போராளி’ ஆசிரியர் கி.வீரமணி-91-ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாள் மலர் - 2023’ எனும் சிறப்பு மலர் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

பெண் ஆளுமைகளின் பார்வையிலிருந்து பல்வேறு கோணங்களில் ஆசிரியரின் அயராத உழைப்பையும், சளைக்காத பொதுத் தொண்டையும், களைப்பற்ற களப்பணியையும் விவரிக்கிற ஆவணமாக உருவாக்கப் பட்டுள்ளது.

சம்பளம்கூட வேண்டாமென்று, வழக்கறிஞர் வேலைக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டு ‘விடுதலை’ பத்திரிகைப் பணியை முழுநேரமாக ஏற்க ஆசிரியர் சென்னை வந்த போது பெரியார் அடைந்த மகிழ்ச்சி ஈடுஇணையற்றது. ‘இயற்கையில் இது எப்படிப்பட்ட மனிதரிடமும் எதிர்பார்க்க முடியாத விஷயம்’ என்றார் பெரியார். ‘திராவிட இயக்கத்தின் திருஞானசம்பந்தர்’ எனப் புகழ்ந்தார் அண்ணா.

பெரியாரின் மதிப்பீட்டுக்கும், அண்ணாவின் புகழ்ச்சிக்கும் அர்த்தமாகியிருக்கிறார் ஆசிரியர் என்பதை, மெய்ப்பிக்கும் விதமாக இந்த மலரில் பல அரிய செய்திகளை அடுக்கியிருக்கிறார்கள் பெண் ஆளுமைகள். கட்டுக்கோப்பான இயக்கமாக திராவிடர் கழகத்தை வழிநடத்துவது, கடைநிலைத் தொண்டருக்கும் சித்தாந்த சிந்தனைத் தெளிவைக் கொடுக்கும் திறன், சமகால அரசியலில் தெளிந்த நீரோடை போல வழிநடத்தும் தாய்க்குருவி என ஆசிரியரின் வியக்க வைக்கும் பண்புகள் மலர் முழுவதும் மணம் வீசுகின்றன.

ஃப்ளாஷ்பேக்

சேகரன்

பால்ய நண்பர்!

1967-ஆம் ஆண்டு தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராகவும், ப.உ.சண்முகம் உணவுத்துறை அமைச்சராகவும் இருந்த நேரத்தில், புரட்சி நடிகர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்களுடன் சேர்ந்து காட்டூரிலுள்ள அஞ்சுகம் அம்மையார் நினைவிடத்துக்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். அப்போது திருவாரூரில் கலைஞரின் பால்ய கால நண்பரான என் தந்தை முருகையா அளித்த விருந்தில் மூவரும் கலந்துகொண்டனர்.

-மு.சேகரன், கழக உறுப்பினர், திருவாரூர்.

இது போன்ற அரிய புகைப் படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம் பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

கலைஞரின் தலைமைப் பண்பு!

1982-ஆம் ஆண்டு குடந்தையில் நடந்த நிகழ்ச்சியில் கலைஞரின் தலைமைப் பண்பை அழகாக விவரித்தார் பேராசிரியர். “மன்னார் குடியில் ஒருமுறை பேசிய அண்ணா, “நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொண்டு விடைபெற வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். எனக்குப் பிறகு என்னுடைய தம்பி கருணாநிதி தொடர்ந்து பேசுவார். நான் வரலாற்றின் முன்பகுதியை எழுதியிருக்கிறேன், அதைத் தொடர்ந்து, தம்பி கருணாநிதி எழுதுவார்” என்றார். அண்ணாவின் முன்னுரையைத் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார் கலைஞர், இனியும் எழுதுவார். கலைஞரின் தொண்டுக்கு தமிழ்நாடே ஈடு” என்றார் பேராசிரியர். மேடையில் அண்ணா கூறியதை தன் வாழ்வுக்கே அர்த்தமாக்கினார் கலைஞர்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம் 331

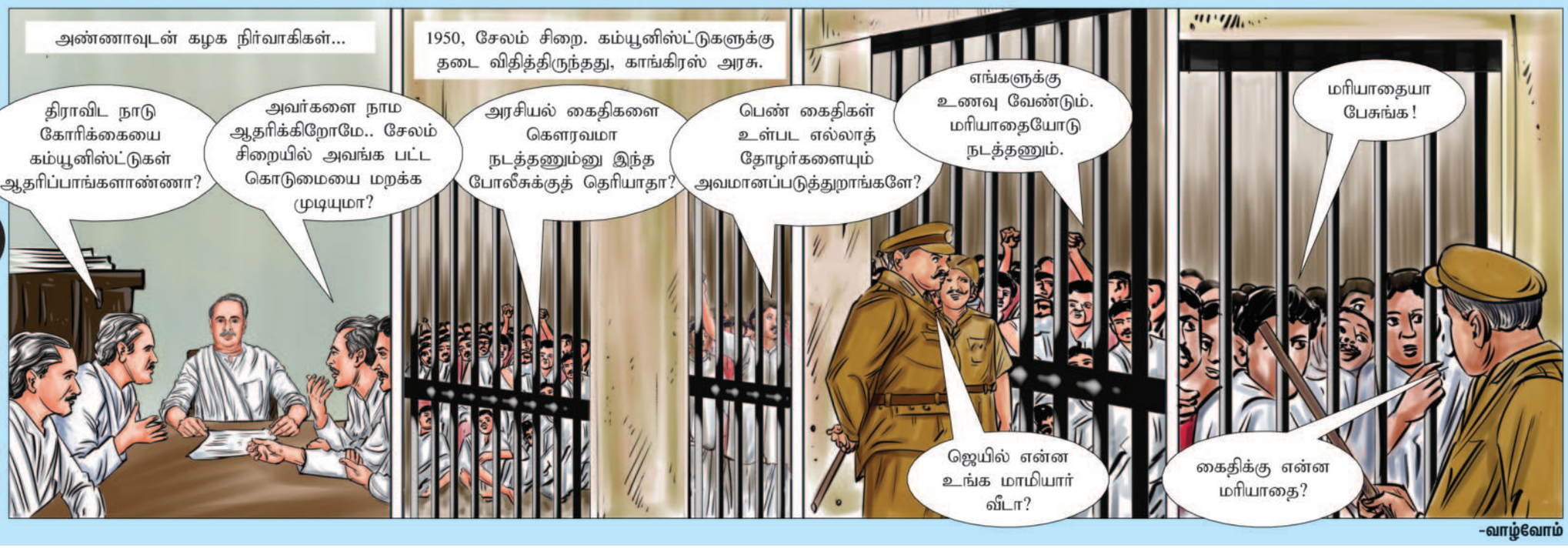

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்

RNI 1244/57 - Postal Reg.No.MA/43/2021-2023.Licenced to post under without pre payment of postage vide No.TN/WPP-94/SR/2021-2023 Published by Karthikeyan Shanmugasundaram on behalf of Murasoli Trust from No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 and Printed by R.N.Murugan at Dinakaran Press, No.2/2, Melur Main Road, Uthangudi, Madurai - 625 107. Editor: Karthikeyan Shanmugasundaram, Regn.No.7436, Ph:044-2817 9191, 2817 9131 Fax: 2817 9292.